

Lapsed: Pipid ja Karlssonid pidasid Astrid Lindgreni sünnipäeva

Kadri Haavajõe

“Väike väänik, anna asu, et ma suureks eal ei kasu!”, et ma saaks olla “parajalt paks ja parimates aastates.” Kogu aeg.

Üle Lääne-Virumaa tähistati koolides armastatud kirjaniku Astrid Lindgreni sünnipäeva. Rakvere põhikooli kogunesid kolmapäeval Pipi Pikksukad koos härra Nilssonitega, Karlssonid ja väikevennad, röövlid ja Majasokud, et Astrid Lindgreni 100. sünnipäeva auks üks uhke karneval pidada.

Rakvere põhikoolis helises sel nädalal koolikella asemel Pipi-teemaline viisijupp. Kuid kolmapäeval ei jooksnud algklasside lapsed tundi, vaid kooli saali, kus läks lahti karneval.

Kui õpetajad küsisid, miks kõigil kostüümid seljas on, hõigati kooris: sest on karneval! Mis, tõele au andes, oli ka õige vastus. Kuid mitte ainult, sest hõiked jätkusid: Astrid Lindgrenil on 100. sünnipäev!

Ega Astrid Lindgreni sünnipäev “Pipi Pikksuka” raamatust tuntuks saanud sünnipäevapeole alla küll ei jäänud.

Karlssonitel oli propellereid nii papist kui plastmassist, ühel ehtis kõhtu uhke pehme nupp, millest lennumasinat seljal käivitada.

Kõik klassid olid teistele näitamiseks ette valmistanud väikese etenduse.

Kolmanda klassi Pipi Carmen Klamas avaldas protesti, et koolis käivatel Annikal ja Tommyl on ebaõiglaselt hästi läinud: "See on ebaaus! See on täiesti ebaaus. Ma ei jaksa seda enam kauem kannatada! / ... / Kahe kuu pärast on teil jõulud ja jõuluaheaeg. Kuid mis mul on?" Ja rolli sisse elanuna proovis koolipingis olemist.

Ning pani pealtvaatajadki kaasa rääkima. Mõtlesin ka mina nagu Pipi: "Kas 2 ja 2 on 4 või 22? Kuidas on 2 ja 2 neli, kui ometigi 1 ja 3 on neli?"

Peol ikka tantsuga

Tantsiti ringmänge "Boogie juhhei" ja "Kaks sammu sissepoole". Majasokk viskas klopitsa nurka, üks Pipi kaotas tantsuhoos patsid, ühel Karlssonil hakkas kõht trakside vahelt kaduma.

Põrand mütsus tantsust. Polnud ka ime. Üheskoos tantsis päris palju parajalt pakse ja parimates aastates Karlssoneid.

Ja ega Pipide tantsusammgi alla jäänud. Ehk olid nad seda hoogsat tantsu oma isa juures Kurrunurruvutisaarel harjutanud?

Ühte ruumi sisse piiludes leidsime klassi, kuhu oli kodudest kokku toodud väga palju Astrid Lindgreni raamatuid.

Nii oli seal terve uhke kuhi "Pipi Pikksuka" ja "Mio, mu Mio" raamatuid.

Emakeeleõpetaja Eve Kruusmaa kiitis, et Lindgreni raamatute sisu mäletatakse väga hästi, seda näidanud viktoriinid.

Ja mitte ainult sellepärast, et õpetaja on rääkinud, vaid ikka ise loetud.

Kuidas spunk Virumaa Teataja majja jõudis

Et aus olla, hoiatas Rakvere põhikooli direktor Lea Pilme mind enne algklasside karnevali algust, et spunki võib leida kõikjalt, tuleb ainult silmad lahti hoida. Nimelt oli koolimajas juba terve nädal spunki otsitud. Ja spungi leidjad said vastutasuks küsimuse, millele vastus tuli segasummasuvilasse ehk kooli saali Pipi kohvrisse pista.

Hiljem, kui karneval oli juba läbi, ütles direktor: "Nende spunkidega, mida lapsed mööda koolimaja otsisid, peaksite vist juba kohtunud olema."

Pidin siiski tunnistama, et pole ühegi spungiga kokku saanud.

"Võiks ikka tähelepanelikum olla!" noomis direktor.

Vaatasime koos fotograafiga ringi. Seintele ja lakke. Lea Pilme andis meile vihje: "Ma ütleks, et isegi lähemal on!"

Ei leidnud me spunki ka seekord.

Direktor tegi nalja pärast kurja häält: "Khmm-khmm! Ma soovitan ennast korraks üle vaadata!"

Ja seal ta oli, käekoti küljes. MINU spunk!

Nüüd istub ta monitoril Virumaa Teataja toimetuses ja hoiab meil silma peal. Meie temal ka. Nii nagu direktorile sai lubatud.

Virumaa Teataja
